
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆՅԻ

Է՛յ աստղեր, աստղեր,
Երկնքի աչքեր,
Որ այդպէս ցրւած
Շողում էք վառւած,
Գիտէք թէ ինչեր
Կամ ինչ գիշերներ
Յիշեցնում էք ինձ,
Ապշեցնում էք ինձ, —
Շողողում էիք դուք,
Երբ ես դեռ մանուկ,
Աշխոյժ ու կայտառ,
Ձեզ նման պայծառ
Թրթռում էի
Եւ ցաւ չունէի.
Շողում էք և արդ,
Երբ երիտասարդ,
Անհուն յոյսերով,
Խանդավառ սիրով
Եւ միշտ ուշառու
Նայում եմ հեռու.
Կը շողաք նաև
Շիրիմիս վերև...